

IV. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

• ABSTRACT

RIL

With regard to the work of the High Court of Cassation and Justice (Panel on the appeal in the interest of the law), two rulings of admission were handed down concerning: Code of Criminal Procedure, Administrative Litigation Law no. 554/2004.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 19/2025
(M. OF. NR. 1020/04.11.2025): ART. 9 DIN LEGEA
CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV NR. 554/2004**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 19/2025 (M. Of. nr. 1020 din 4 noiembrie 2025)	Complet RIL	Art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	<i>În ipoteza în care ordonanța de Guvern ce constituie cauza vătămării pretinse de partea reclamantă a fost aprobată de către Parlament printr-o lege care a preluat dispozițiile considerate ca fiind neconstituționale, acțiunea întemeiată pe dispozițiile anterior menționate este admisibilă</i>

			<i>pentru perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a ordonanței de Guvern și data intrării în vigoare a legii de aprobare a acesteia.</i>
--	--	--	---

În M. Of. nr. 1020 din data de 4 noiembrie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 19/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.**

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

„Art. 9

(1) *Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe poate introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, în măsura în care obiectul principal nu este constatarea neconstituționalității ordonanței sau a dispoziției din ordonanță.*

(2) *Instanța de contencios administrativ, dacă apreciază că excepția îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sesizează, prin încheiere motivată, Curtea Constituțională și suspendă soluționarea cauzei pe fond.*

(3) *După pronunțarea Curții Constituționale, instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol și dă termen, cu citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei; în caz contrar, acțiunea se respinge ca inadmisibilă.*

(4) *În situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmarea unei excepții ridicate în altă cauză, acțiunea poate fi introdusă direct la instanța de contencios administrativ competentă, în limitele unui termen de decădere de un an, calculat de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

(5) *Acțiunea prevăzută de prezentul articol poate avea ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative”.*

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 19/2025

Prin **Decizia nr. 19/2025**, ÎCCJ (Complet RIL) a *admis* recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în

consecință, a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în ipoteza în care ordonanța de Guvern ce constituie cauza vătămării pretinse de partea reclamantă a fost aprobată de către Parlament printr-o lege care a preluat dispozițiile considerate ca fiind neconstituționale, acțiunea întemeiată pe dispozițiile anterior menționate este admisibilă pentru perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a ordonanței de Guvern și data intrării în vigoare a legii de aprobare a acesteia”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 17/2025
(M. OF. NR. 1040/11.11.2025): ART. 222 ALIN. (1) CU REFERIRE
LA ART. 227 ALIN. (2) ȘI ART. 204 ALIN. (12) TEZA I
DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 17/2025 (M. Of. nr. 1040 din 11 noiembrie 2025)	Complet RIL	Art. 222 alin. (1) cu referire la art. 227 alin. (2) și art. 204 alin. (12) teza I din Codul de procedură penală	<i>În cazul admiterii contestației, Completul de judecători de drepturi și libertăți de la instanța de control judiciar va putea dispune luarea măsurii arestului la domiciliu pentru durata de timp rămasă până la împlinirea termenului substanțial de 30 de zile calculat de la momentul arestării preventive a inculpatului, în temeiul dispoziției judecătorului de drepturi și libertăți de la prima instanță.</i>

În M. Of. nr. 1040 din data de 11 noiembrie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 17/2025 pentru admiterea recursului în interesul legii privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 222 alin. (1) cu referire la art. 227 alin. (2) și art. 204 alin. (12) teza I din Codul de procedură penală.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 222 alin. (1) cu referire la art. 227 alin. (2) și art. 204 alin. (12) teza I din Codul de procedură penală

„Art. 204: Calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul urmăririi penale

(10) În cazul admiterii contestației formulate de procuror și dispunerii arestării preventive a inculpatului, dispozițiile art. 226 se aplică în mod corespunzător. În cazul admiterii contestației formulate de procuror și dispunerii prelungirii arestării preventive a inculpatului, dispozițiile art. 236 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

(11) Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, se poate dispune luarea uneia dintre măsurile preventive prevăzute la art. 202 alin. (4) lit. b)-d) sau majorarea cuantumului cauțiunii.

(12) În cazul admiterii contestației formulate de inculpat împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau prelungirea măsurii arestării preventive, se poate dispune, în condițiile prevăzute de lege, respingerea propunerii de luare sau de prelungire a măsurii preventive ori, după caz, înlocuirea acesteia cu o altă măsură preventivă mai ușoară și, după caz, punerea de îndată în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză”.

(...)

„Art. 222: Durata arestului la domiciliu

(1) În cursul urmăririi penale, arestul la domiciliu poate fi luat pe o durată de cel mult 30 de zile”.

(...)

„Art. 227: Respingerea propunerii de arestare preventivă în cursul urmăririi penale

(2) Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, judecătorul de drepturi și libertăți poate dispune aplicarea uneia dintre măsurile preventive prevăzute la art. 202 alin. (4) lit. b)-d)”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 17/2025

Prin **Decizia nr. 17/2025**, ÎCCJ (Complet RIL) a *admis* recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 222 alin. (1) cu referire la art. 227 alin. (2) și art. 204 alin. (12) teza I din Codul de procedură penală, în cazul admiterii contestației, Completul de judecători de drepturi și libertăți de la instanța de control judiciar va putea dispune luarea măsurii arestului la domiciliu pentru durata de timp rămasă până la împlinirea termenului substanțial de 30 de zile calculat de la momentul arestării preventive a inculpatului, în temeiul dispoziției judecătorului de drepturi și libertăți de la prima instanță”.

HP

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), seven decisions were published regarding: Penal Code, Law no. 194/2011, Law no. 143/2000; Administrative Litigation Law no. 554/2004, Law no. 273/2004 on adoption procedure, Framework Law no. 153/2017 on the salary of staff paid from public funds; Framework Law no. 153/2017 on the salary of staff paid from public funds, Government Emergency Ordinance no. 127/2022 on the establishment of contractual staff posts in the staffing scheme of the Superior Council of Magistracy; Law no. 752/2001 on the organization and functioning of the Romanian Academy.

DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 357/2025 (M. OF. NR. 1016/03.11.2025): ART. 1 ALIN. (8) DIN LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV NR. 554/2004

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 357/2025 (M. Of. nr. 1016 din 3 noiembrie 2025)	Complet DCD	Art. 1 alin. (8) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	<i>Orice subiect de drept public are dreptul de a formula acțiuni în contencios administrativ obiectiv, întemeiate exclusiv pe încălcarea unui interes legitim public, astfel cum acesta este definit în art. 2 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 554/2004, numai în condițiile unei prevederi exprese în acest sens.</i>

În M. Of. nr. 1016 din data de 3 noiembrie 2025, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 357/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu

privire la acțiunea în contencios administrativ introdusă de orice subiect de drept public în temeiul art. 1 alin. (8) din Legea nr. 554/2004.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

„Art. 1 alin. (8):

(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contencios administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale

Art. 2 alin. (1) lit. r):

(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

r) *interes legitim public* – *interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice”.*

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 357/2025

Prin Decizia nr. 357/2025, ÎCCJ (Complet DCD) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 31.581/3/2023 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (8) din Legea nr. 554/2004, orice subiect de drept public are dreptul de a formula acțiuni în contencios administrativ obiectiv, întemeiate exclusiv pe încălcarea unui interes legitim public, astfel cum acesta este definit în art. 2 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 554/2004, numai în condițiile unei prevederi exprese în acest sens”.**

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 326/2025
(M. OF. NR. 1018/04.11.2025): ART. 100[^]1
DIN LEGEA NR. 273/2004 PRIVIND PROCEDURA ADOPTIEI**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 326/2025 (M. Of. nr. 1018 din 4 noiembrie 2025)	Complet DCD	Art. 100 [^] 1 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției	<i>Sunt aplicabile și în situația în care hotărârea judecătorească de încuviințare a rămas definitivă înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 268/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, precum și pentru abrogarea art. 5 alin. (7) lit. ș) și cc) din O.U.G. nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative.</i>

În M. Of. nr. 1018 din data de 4 noiembrie 2025, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 326/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind dispozițiile art. 100[^]1 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept**Art. 100[^]1 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției**

„Art. 100[^]1

(1) *Adoptatorul sau familia adoptatoare beneficiază, cu titlul de sprijin financiar, de o indemnizație lunară, denumită în continuare indemnizație de sprijin, raportată la indicatorul social de referință, în cuantum de 1,20 ISR, pentru fiecare copil care, la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de încuviințare a adopției, se află în una dintre următoarele situații:*

- a) are vârsta cuprinsă între 3 și 6 ani;
- b) este încadrat în grad de handicap ușor sau mediu;
- c) face parte dintr-un grup de 2 frați adoptabili împreună.

(2) *Cuantumul indemnizației de sprijin se majorează cu 50% pentru cazul în care la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de încuviințare a adopției copilul se află în una dintre următoarele situații:*

- a) are împlinită vârsta de 7 ani;
- b) este încadrat în grad de handicap accentuat sau grav, infectat HIV sau bolnav SIDA;
- c) face parte dintr-un grup de cel puțin 3 frați adoptabili împreună.

(3) *În situația în care copilul adoptat întrunește două dintre condițiile prevăzute la alin. (1) sau (2), cuantumul indemnizației de sprijin se majorează cu 75%.*

(4) *În situația în care copilul adoptat întrunește cumulativ toate condițiile prevăzute la alin. (1) sau pe cele prevăzute la alin. (2), cuantumul indemnizației de sprijin se majorează cu 100%.*

(5) *Indemnizația de sprijin prevăzută la alin. (1)-(4) se acordă începând cu luna următoare rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de încuviințare a adopției și încetează fie la dobândirea capacității depline de exercițiu de către copilul adoptat, fie în luna în care a intervenit desfacerea adopției sau declararea nulității acesteia. La cererea adoptatului, exprimată după dobândirea capacității depline de exercițiu, dacă acesta își continuă studiile într-o formă de învățământ de zi, sprijinul financiar poate fi acordat pe toată durata continuării studiilor, dar fără a se depăși vârsta de 26 de ani”.*

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 326/2025

Prin Decizia nr. 326/2025, ÎCCJ (Complet DCD) **a admis** sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara – Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.795/30/2023 și, în consecință, a stabilit că: **„Dispozițiile art. 100[^]1 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și în situația în care hotărârea judecătorească de încuviințare a rămas definitivă înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 268/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, precum și pentru abrogarea art. 5 alin. (7) lit. ș) și cc) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative”.**

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 373/2025
(M. OF. NR. 1040/11.11.2025): ART. 5 DIN CODUL PENAL
PRIVIND STABILIREA ȘI APLICAREA LEGII PENALE MAI
FAVORABILE ÎN CAZUL INFRAȚIUNILOR DE ACT SEXUAL
CU UN MINOR**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 373/2025 (M. Of. nr. 1040 din 11 noiembrie 2025)	Complet DCD	Art. 5 din Codul penal Art. 218 ¹ din Codul penal	<i>La stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile în cazul infracțiunilor de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 220 din Codul penal (în forma în vigoare anterior datei de 1.01.2024), și viol săvârșit asupra unui minor, prevăzută de art. 218¹ din Codul penal (forma intrată în vigoare începând cu data de 1.01.2024), calificarea faptei săvârșite se realizează în raport cu fiecare dintre legile penale intervenite până la judecarea definitivă în integralitatea lor, având în vedere inclusiv elementele circumstanțiale agravante introduse prin legea penală în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2024.</i>

În M. Of. nr. 1040 din data de 11 noiembrie 2025, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 373/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la interpretarea și aplicarea art. 5 din Codul penal privind stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile în cazul infracțiunilor de act sexual cu un minor.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

„Dacă, în interpretarea și aplicarea art. 5 din Codul penal privind legea penală mai favorabilă în cursul judecății, din perspectiva comparației dintre infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 220 din Codul penal (în forma în vigoare anterior datei de 1.01.2024), și viol săvârșit asupra unui minor, prevăzută de art. 218¹ din Codul penal (forma intrată în vigoare începând cu data de 1.01.2024), la determinarea legii noi trebuie avute în vedere și formele agravate neprevăzute de legea veche, precum cea reglementată la art. 218¹ alin. (4) lit. g) din Codul penal?”

„Art. 5 alin. (1) din Codul penal – Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei

(1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă”.

(...)

„Art. 218¹ din Codul penal – Violul săvârșit asupra unui minor (forma în vigoare începând cu data de 1.01.2024)

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor care nu a împlinit 16 ani se pedepsesc cu închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(1¹) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un minor cu un alt minor cu vârsta sub 14 ani se sancționează potrivit dispozițiilor art. 114.

(2) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsesc cu închisoarea de la 8 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de către un minor cu un alt minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsesc cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Dacă faptele prevăzute la alin. (1)-(3) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra

minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

f) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori;

g) în urma faptei, victima a rămas însărcinată, maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.

(5) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (1¹) au fost comise în schimbul unei remunerații, al unui folos material ori al unui avantaj în natură sau al promisiunii unor astfel de beneficii, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(5¹) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani se pedepsesc cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă:

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei boli, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice fel;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(5²) Fapta prevăzută la alin. (51) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani dacă:

a) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

b) fapta a fost comisă de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori.

(6) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(7) Faptele prevăzute la alin. (1) și (1¹) nu se sancționează dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani.

(8) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1)-(5²) se pedepsește”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 373/2025

Prin Decizia nr. 373/2025, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în Dosarul nr. 1.538/1.752/2023 și, în consecință, a stabilit că: „La stabilirea și aplicarea legii

penale mai favorabile în cazul infracțiunilor de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 220 din Codul penal în forma în vigoare anterior datei de 1.01.2024, și viol săvârșit asupra unui minor, prevăzută de art. 218^{^1} din Codul penal forma intrată în vigoare începând cu data de 1.01.2024, calificarea faptei săvârșite se realizează în raport cu fiecare dintre legile penale intervenite până la judecarea definitivă în integralitatea lor, având în vedere inclusiv elementele circumstanțiale agravante introduse prin legea penală în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2024”.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 295/2025
(M. OF. NR. 1043/12.11.2025): ART. 11 DIN ANEXA NR. VI
LA LEGEA-CADRU NR. 153/2017 PRIVIND SALARIZAREA
PERSONALULUI PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 295/2025 (M. Of. nr. 1043 din 12 noiembrie 2025)	Complet DCD	Art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	<i>Pe perioada detașării, drepturile salariale cuvenite ofițerilor de poliție judiciară detașați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la Direcția Națională Anticorupție și/sau Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu pot fi stabilite prin raportare la articolul analizat.</i>

În M. Of. nr. 1043 din data de 12 noiembrie 2025, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 295/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Dacă drepturile salariale cuvenite ofițerilor de poliție judiciară detașați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la Direcția Națională Anticorupție pot fi stabilite prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție corespunzător timpului servit în calitate de polițist, conform gradațiilor prevăzute la art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru

nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare?

Dacă ofițerii de poliție judiciară detașați în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de majorarea salariului de bază cu valoarea gradațiilor corespunzătoare timpului servit, prevăzută de art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017?

Art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Anexa nr. VI – Familia ocupațională de funcții bugetare Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională” – capitolul II – Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională

Secțiunea a 2-a – Soldele de funcție și salariile de funcție

„Art. 11 (1) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la 1-7 gradații, în raport cu timpul servit în calitate de personal militar, polițist și funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

(2) Soldele de funcție/Salariile de funcție prevăzute la cap. I din prezenta anexă sunt la gradația 0. (...)

(4) Intervaalele de timp în funcție de care se acordă cele 7 gradații, precum și procentele corespunzătoare acestora, calculate la solda de funcție/salariul de funcție avut/avut la data îndeplinirii condițiilor de trecere în gradație și incluse în solda de funcție/salariul de funcție, sunt următoarele:

a) gradația I – de la 3 la 6 ani – și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție prevăzut la cap. I din prezenta anexă cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

b) gradația a II-a – de la 6 la 9 ani – și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

c) gradația a III-a – de la 9 la 12 ani – și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

d) gradația a IV-a – de la 12 la 15 ani – și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

e) gradația a V-a – de la 15 la 18 ani – și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

f) gradația a VI-a – de la 18 la 21 de ani – și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

g) gradația a VII-a – peste 21 de ani – și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 295/2025

Prin Decizia nr. 295/2025, ÎCCJ (Complet DCD) a *admissesizările* conexe formulate de Tribunalul Constanța – Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.955/118/2023 și de Tribunalul Prahova – Secția I civilă în Dosarul nr. 4.364/105/2023 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pe perioada detașării, drepturile salariale cuvenite ofițerilor de poliție judiciară detașați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la Direcția Națională Anticorupție și/sau Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu pot fi stabilite prin raportare la articolul analizat”**.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 296/2025
(M. OF. NR. 1047/13.11.2025): ART. 6 LIT. B) DIN LEGEA-CADRU
NR. 153/2017 PRIVIND SALARIZAREA PERSONALULUI
PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE ȘI ART. 3
DIN O.U.G. NR. 127/2022**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 296/2025 (M. Of. nr. 1047 din 13 noiembrie 2025)	Complet DCD	Art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice Art. 3 din O.U.G. nr. 127/2022 privind înființarea unor posturi de personal contractual în schema de personal a Consiliului Superior al Magistraturii	<i>Salarizarea categoriei de personal experți juriști, respectiv personal contractual – asistent al judecătorului se realizează prin aplicarea criteriului prevăzut de nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la momentul înființării acestei categorii de personal.</i>

În M. Of. nr. 1047 din data de 13 noiembrie 2025, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 296/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 privind înființarea unor posturi de personal contractual în schema de personal a Consiliului Superior al Magistraturii.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„Articolul 6

Principii

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție”.

Anexa nr. V – Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție”

Capitolul II – Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Vechimea în funcție	Salariul de bază - lei	Coeficient
				2022	
1	Prim-grefier, grefier-șef secție, grefier-șef, grefier-șef cabinet, director departament informatic	S		10178	4,07

Art. 3 din O.U.G. nr. 127/2022 privind înființarea unor posturi de personal contractual în schema de personal a Consiliului Superior al Magistraturii

„Art. 3

(1) Prin derogare de la prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, salariul lunar al acestei categorii de personal se stabilește prin asimilare cu salariul de bază al funcției de grefier-șef cabinet, astfel cum este prevăzut la capitolul II nr. crt. 1 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Salariul lunar este definit conform art. 7 lit. e) din capitolul I din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare. Personalul prevăzut la art. 1 nu beneficiază de gradații, sporuri, majorări, adaosuri, normă de hrană sau orice alte drepturi prevăzute de lege pentru funcția de grefier-șef cabinet”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 296/2025

Prin Decizia nr. 296/2025, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizările conexe formulate de Tribunalul Dâmbovița – Secția I civilă în Dosarul nr. 3.048/120/2024 și Tribunalul Vâlcea – Secția I civilă în Dosarul nr. 1.442/90/2024 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 lit. b) din**

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2022 privind înființarea unor posturi de personal contractual în schema de personal a Consiliului Superior al Magistraturii, salarizarea categoriei de personal experți juriști, respectiv personal contractual – asistent al judecătorului se realizează prin aplicarea criteriului prevăzut de nr. crt. 1 din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la momentul înființării acestei categorii de personal”.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 355/2025
(M. OF. NR. 1066/20.11.2025): ART. 4 ALIN. (4)
DIN LEGEA NR. 752/2001 PRIVIND ORGANIZAREA
ȘI FUNCȚIONAREA ACADEMIEI ROMÂNE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 355/2025 (M. Of. nr. 1066 din 20 noiembrie 2025)	Complet DCD	Art. 4 alin. (4) din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române	<i>Sintagma „se retrocedează în totalitate în proprietatea privată a Academiei Române” nu trebuie raportată la limita de 50 ha de proprietar deposedat prevăzută de art. 15 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare.</i>

În M. Of. nr. 1066 din data de 20 noiembrie 2025, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 355/2025** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea art. 4 alin. (4) din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române, republicată, cu modificările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 4 alin. (4) din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române

„Art. 4

(4) Bunurile mobile și imobile cu caracter agrosilvic, categoriile de imobile prevăzute la alin. (17), precum și celelalte categorii de bunuri mobile și imobile care au aparținut Academiei Române și care au fost trecute în mod abuziv în folosința sau administrarea unor ministere și instituții publice prin Decizia Consiliului de Miniștri nr. 1.486/1948, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 260 din 8 noiembrie 1948, și care sunt cuprinse în documentul respectiv, în art. 1-4, paginile 8.9838.989, precum și în alte documente oficiale doveditoare sau care au fost trecute în mod abuziv în proprietatea, în administrarea ori în folosința unor persoane juridice, prin acte normative sau administrative, emise în perioada precizată la alin. (17), respectiv 6 martie 1945-22 decembrie 1989, precum și în perioada 1 ianuarie 1990-14 decembrie 2004, **se retrocedează în totalitate în proprietatea privată a Academiei Române**, cu aplicarea prevederilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 296/2025

Prin Decizia nr. 296/2025, ÎCCJ (Complet DCD) a admis în parte, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța - Secția I civilă în Dosarul nr. 4.753/118/2023 și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea art. 4 alin. (4) din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române, republicată, cu modificările ulterioare, sintagma «se retrocedează în totalitate în proprietatea privată a Academiei Române» nu trebuie raportată la limita de 50 ha de proprietar deposedat prevăzută de art. 15 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare.

**DECIZIE ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 392/2025
(M. OF. NR. 1096/27.11.2025): ART. 16 ALIN. (1)
DIN LEGEA NR. 194/2011 ȘI ART. 2 ALIN. (2)
DIN LEGEA NR. 143/2000 PRIVIND PREVENIREA
ȘI COMBATEREA TRAFICULUI ȘI CONSUMULUI ILICIT
DE DROGURI**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 392/2025 (M. Of. nr. 1096 din 27 noiembrie 2025)	Complet DCD	Art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 Art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000	<i>În ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse psihoactive în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reține numai infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, prin absorbția naturală a infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011.</i>

În M. Of. nr. 1096 din data de 27 noiembrie 2025, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 392/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept referitoare la infracțiunea care se reține în cazul efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse psihoactive în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este

reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Dacă în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efect psihoactiv, în a căror componentă intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reține un concurs între cele două infracțiuni sau, conferind eficiență sintagmei „dacă fapta nu reprezintă o infracțiune mai gravă”, din conținutul constitutiv al art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, va opera absorbția legală a acesteia în conținutul art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, prin prisma cuantumului mai ridicat al pedepsei prevăzute pentru aceasta din urmă?

Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, cu modificările și completările ulterioare

„Art. 16

(1) Fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează fără drept operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă”.

Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare

„ Art. 2

(1) Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 392/2025

Prin Decizia nr. 392/2025, ÎCCJ (Complet DCD) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția penală în Dosarul nr. 4.722/62/2024 și, în consecință, a stabilit că: „**În ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse psihoactive în a căror componentă intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reține numai infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, prin absorbția naturală a infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011”.**